

[Handelsministeren.]

Stykke. Jeg har allerede sagt, at de Bestemmelser, der findes i de to Paragraffer, er i Overensstemmelse med den Affattelse, Paragrafferne fik i Landstinget. Der staar i § 46:

„Et Aktieselskab ledes af en Bestyrelse, der i Selskaber, hvis Aktiekapital er 100 000 Kr. eller derover, skal bestaa af mindst 3 Medlemmer.“

Og saa staar der videre:

„Til Varetagelse af den daglige Ledelse af Selskabet kan der i Overensstemmelse med Vedtægternes Bestemmelser herom ansættes en Direktion.“ Der skal altsaa efter denne Paragraf være enten en Bestyrelse eller en Direktion, eller der kan være begge Dele, og bestaar Bestyrelsen af mere end eet Medlem, skal den ved en Forretningsorden træffe nærmere Bestemmelse om Udførelsen af sit Hverv. Og i § 49, 2det Stykke, staar der:

„Dispositioner, der efter Selskabets Forhold er af usædvanlig Art eller Størrelse, skal forelægges Bestyrelsen.“

Men da Forholdet nu kan være det, at visse Aktieselskaber kun har en Bestyrelse som Ledelse, men ikke har nogen Direktion, er det en Selvfølge, at saa falder Bestemmelsen ifølge sin Ordlyd i § 49, 2det Stykke, for saa vidt væk, som det er givet, at Dispositioner af denne Art kommer til Bestyrelsens Kundskab, eftersom det er Bestyrelsen, som baade er Bestyrelse og Direktion. Der er altsaa i Virkeligheden ikke nogen Mangel dette Forhold vedrørende i § 49, sammenholdt med § 46, saaledes som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven vilde give Udtryk for.

Jeg gentager, at Bestemmelserne i §§ 46 og 49 er nøjagtig saaledes, som Landstinget har affattet dem, og saaledes, som det konservative Folkeparti i Landstinget har været med til at forme dem og vedtage dem. De kan heller ikke misforstaas paa nogen som helst Maade. Men hvis det ærede Medlem har den Opfattelse, at man kan give dem klarere Form eller give begge Paragrafferne et andet Indhold, der betyder en klarere Adskillelse f. Eks. mellem, hvad der er Bestyrelse og hvad der er Direktion, skal jeg være villig til at forhandle derom.

Det ærede Medlem gav Tilslutning til den Opfattelse, der er gjort gældende med Hensyn til Fastsættelsen af Likvidationshonorarer, hvad disses Størrelse angaar. Han udtalte, at der er udbetalt urimelige Honorarer, men, føjede han til, Kreditorerne har selv været med til at bestemme disse Honorarer, og han kunde ikke finde det rig-

tigt, at Ministeren fastsatte disse Likvidatorhonorarer.

Selvfølgelig kan man lade en anden Myndighed end Ministeren fastsætte Likvidatorhonorarerne, men jeg har det Indtryk, at det er den almindelige Opfattelse her i Landet, at man maa bort fra det forargelige, vi har været Vidne til, at Likvidatorer har faaet udbetalt af Selskaber i Likvidation Honorarer, der ikke stod i noget som helst rimeligt Forhold til deres Arbejde. Den Ret, som ifølge Lovforslaget tillægges Ministeren, er egentlig kun at opfatte som en Pligt, nogen særlig Fornøjelse kan en Minister fornuftigvis ikke have af at fastsætte disse Honorarer; men jeg tror, det er rigtigere, at Ministeren gør det, i Stedet for at man lader andre gøre det, fordi Ministeren altid vil staa overfor Offentlighedens Kritik, det umiddelbare Ansvar vil være klarere for ham end for nogen anden. Derfor har jeg foreslaaet, at det bliver den til enhver Tid ansvarlige Minister, der ikke blot faar Ret, men ogsaa Pligt til at fastsætte disse Likvidatorhonorarer.

Hermed har jeg i det store og hele gjort mine Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven fremførte. Skulde jeg have glemt noget, beder jeg undskyldte, det maa det ærede Medlem saa kunne gøre opmærksom paa, og jeg skal da være villig til at svare det ærede Medlem igen.

Jeg har saa kun et Par Bemærkninger at gøre. De gælder det ærede Medlem Hr. Axel Dam, som, saa vidt jeg forstod ham, gav Lovforslaget sin dog noget betingede Tilslutning. Det ærede Medlem vilde have Vished for, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, kunde være bedre end de Bestemmelser, der findes i den gældende Lovgivning. Derom tror jeg, at jeg med Sikkerhed kan sige til det ærede Medlem, at han kan trøstigt stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Det vil være betydeligt bedre som Rettesnor for Aktieselskaber end den Lov, vi nu har.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa disse mere filosofiske Betragtninger, som det ærede Medlem gjorde gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet er nyttigt eller rigtigt at have en Aktieselskabslovgivning. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det hans Opfattelse, at Aktionærerne i et Aktieselskab i Virkeligheden burde hæfte een for alle og alle for een for de Forpligtelser, som Aktieselskabet kom til at paadrage sig, hæfte med deres Personer, hæfte med deres Formuer.

Jeg skulde saamænd i og for sig ikke